

Det tiende princip: Profeten kan være involveret i samfundsmæssige foretagender.

Det ellefte princip: De to grupper, der har sværest ved at følge profeten, er de stolte, som er lærde, og de stolte, som er rige.

Det tolvte princip: Profeten er ikke nødvendigvis populær i verden eller blandt de verdslige.

Det trettende princip: Profeten og hans rådgivere udgør Det Første Præsidentskab – det højeste kvorum i Kirken.

Det fjortende princip: [Følg] ... den levende profet og Det Første Præsidentskab ... og bliv velsignet; afvis dem og lid.«⁸

Brødre og søstre, som de hellige i 1848 kan vi vælge at følge profeten, eller vi kan sætte vores lid til armen af kød. Må vi være vise og have tillid til og følge de levende profeters og apostles råd. Jeg er et vidne om deres godhed. Jeg vidner om, at de er kaldet af Gud. Jeg vidner også om, at der ikke findes en tryggere måde at gribe livet an på, finde svarene på vore problemer, opnå fred og lykke i denne verden og beskytte vores sande frelse end ved at adlyde deres ord. Jeg bærer dette vidnesbyrd i Herren, Jesu Kristi hellige navn. Amen. ■

NOTER

1. Brigham Young, som citeret af Wilford Woodruff, i *The Utah Pioneers*, 1880, s. 23.
2. Se Bryant S. Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, 1956, s. 9-15; se også Gordon B. Hinckley, »Remarks at Pioneer Day Commemoration Concert«, *Ensign*, okt. 2001, s. 70-72.
3. Se Hinckley, *The Faith of Our Pioneer Fathers*, s. 11-12; se også *Ensign*, okt. 2001, s. 71.
4. L&P 132:7.
5. L&P 1:19.
6. Am 3:7.
7. L&P 1:38.
8. Ezra Taft Benson, »Fourteen Fundamentals in Following the Prophet«, i *1980 Devotional Speeches of the Year*, 1981, s. 29-30.

Ældste Gerrit W. Gong
De Halvfjeds

Evigheden i tempelspejle: Et vidnesbyrd om familien

Et evigt perspektiv på omvendelse til evangeliet og tempelpagter kan hjælpe os til at få øje på rige velsignelser i alle slægtled af vores evige familie.

Kære brødre og søstre, da vores søn var på missionærskolen i Provo, sendte søster Gong friskbagt brød til ham og hans missionærkammerater. Her er nogle af de takkehilsner, søster Gong modtog fra missionærerne: »Søster Gong, det brød smagte som min mors.« »Søster Gong, wow, det er alt, hvad jeg kan sige. Det brød er det bedste, jeg har fået at spise udover min mors enchiladaer.« Men det her er min favorit: »Søster Gong, brødet var fantastisk.« Så fortsatte han spøgefuldt: »Husk mig, hvis det ikke kommer til at gå godt mellem dig og hr. Gong.«

Vi elsker vore missionærer – hver ældste, søster og hvert ægtepar. Vi er evigt taknemlige for den specielle missionær, der dengang bragte Kristi gengivne evangelium til vores familie. Jeg vidner taknemligt om, at et evigt perspektiv på omvendelse til evangeliet og tempelpagter kan hjælpe os til at få øje på rige velsignelser i alle slægtled af vores evige familie.

Den første i vores Gong-familie, der tilsluttede sig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, var vores mor, Jean Gong. Som teenager i Honolulu i Hawaii, lyttede hun. Hun vidste, det var sandt. Hun blev døbt og bekræftet. Hun holder ud i troen. Trofaste medlemmer af Kirken hjalp min mor, så hun havde venner i evangeliet, kaldelser i Kirken og vedvarende blev nær af Guds gode ord. Sagt i et nutidigt sprog så velsigner enhver nyomvendt, enhver ung voksen, enhver, der vender tilbage til aktivitet i Kirken, og andre flere generationer, når de bliver en del af de helliges fællesskab i Guds husstand.¹

En af de familier, der tog sig af min mor, var Gerrit de Jong jun.s familie. Bedstefar de Jong, en lingvist, der elskede hjertets og Åndens sprog, pirrede min drengede fantasi med udtalelser som: »Når blackberries (brombær) er røde, så er de grønne.« Når vi i dag taler om håndholdte elektroniske apparater, siger jeg til

unge venner: »Blackberries, der læses i kirken gør grønne biskopper blå.«

Mine forældre, Walter og Jean Gong, blev viet tre gange: ved en kinesisk ceremoni for familien, en amerikansk ceremoni for venner og en hellig ceremoni i Herrens hus for tid og al evighed.

Vore primarybørn synger:
»Jeg elsker Herrens tempel, der skal jeg hen en dag.«² Vore unge lover højtideligt at »modtage tempelordinancerne.«³

Jeg stod for nylig i Herrens hus med et værdigt par, der var kommet for at modtage pagtens velsignelser. Jeg opfordrede dem til at lade deres første hvedebrødsdage vare 50 år og dernæst, efter 50 år, indlede de næste hvedebrødsdage.

Jeg kiggede ind i templets spejle sammen med dette smukke par – et spejl på hver side. Således reflekterer tempelspejlene billeder frem og tilbage, der tilsyneladende strækker sig ind i evighederne.

Evigheden i tempelspejlene minder os om, at ethvert menneske har »guddommelige egenskaber og muligheder,« at »hellige ordinancer og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt,«⁴ og at når vi vokser sammen i kærlighed og trofasthed, kan vi give børn rødder og vinger.

I tempelspejlens evighed mindedes jeg Første Drage Gong, der er født 837 e.kr. (sidst i Tang-dynastiet) i det sydlige Kina, og de efterfølgende Gong-slægtled i min fars familie, familiens 32. optegnede slægtled. Min bror, min søster og jeg selv udgør familiens 33. slægtled, mine sønner og deres fætre og kusiner det 34. slægtled, vores barnebarn det 35. optegnede slægtled i Gong-familien.

I tempelspejlens evighed kunne jeg hverken se begyndelsen af eller slutningen på slægtledene.

Jeg så da for mig, ikke bare efterfølgende slægtled, men også efterfølgende familieforhold. I én retning så jeg mig selv som søn, barnebarn, oldebarn, helt tilbage til Første Drage Gong. I spejlene i den anden retning,

så jeg mig selv som far, bedstefar, oldefar. Jeg kunne se min hustru Susan som datter, barnebarn og oldebarn og i den anden retning som mor, bedstemor og oldemor.

I tempelspejlens evighed så jeg min hustru og jeg som børn af vore forældre og forældre til vore børn, som børnebørn af vore bedsteforældre

og bedsteforældre til vore børnebørn. Det jordiske livs store lektier drypper langsomt på vores sjæl, efterhånden som vi lærer og underviser i evige roller, som barn og forælder, forælder og barn.

Skrifterne beskriver vor Frelser som »Faderen og Sønnen.«⁵ Eftersom Frelseren havde bolig i kødet, men underkastede kødet Faderens vilje, ved vor Frelser, hvordan han hjælper os, sit folk, gennem smerte, lidelse, fristelser, sygdomme, selv døden.⁶ Eftersom han »steg ned under alt,«⁷ kan vor Frelser udholde vore kvaler og bære vore sorger. »Han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder ... ved [vor Frelser] sår blev vi helbredt.«⁸

Lige siden rådet i himlen har Frelseren kun søgt at gøre sin Faders vilje. Det eksempel, som Faderen og Sønnen viser, kan forklare paradokset: »Den, der har mistet sit liv på grund af mig, skal redde det.«⁹ Verden jagter oplyst egennytte. Men vi har ikke magten til at frelse os selv. Men den er hos *ham*. Altomfattende og evig,¹⁰ kun vor Frelser forsoning gennemtrænger tid og rum og opsluger død, vrede, bitterhed, uretfærdighed, ensomhed og hjertesorg.

Nogle gange går tingene galt, selv om vi har gjort vores bedste. Som et uskyldigt og rent lam græder vor Frelser med og for os. Når vi altid erindrer ham,¹¹ er han med os »til alle tider og i alle ting og på alle steder, hvor [vi] måtte befinde [os].«¹² Hans »trofasthed er stærkere end dødens bånd.«¹³ Når Frelseren drager os til sig, drager han os også nærmere vor Fader i himlen. Selvom mange ting på jorden er ufuldkomne, kan vi stole på, at vor himmelske Fader fuldfører »et stort og herligt mål: Retfærdighed får evigt spil i himmelsk harmoni.«¹⁴

Miraklet ved de billeder vi kan se i tempelspejlenes evighed er, at de – vi – kan ændres. Da Jean og Walter Gong indgik den nye og evigtvarende pagt, åbnede de for, at forfædre (som Første Drage Gong) kunne blive beseglet og for at efterkommere kunne blive født i pagten. Husk: Når vi rækker ud til vore brødre og søstre, velsigner vi flere generationer.

Vi lever i en urolig verden,¹⁵ men i hans »eneste sande og levende kirke«¹⁶ er der tro og ingen frygt. Med apostlen Paulus' ord vidner jeg ligeledes højtideligt:

»For jeg er vis på, at hverken død eller liv ...

eller noget i det høje eller i det dybe eller nogen anden skabning kan skille os fra Guds kærlighed i Kristus Jesus, vor Herre.«¹⁷

Jeg vidner ydmygt: Gud lever. »Han vil tørre hver tåre af [vore] øjne«¹⁸ – bortset fra glædens tårer, når vi i tempelspejlenes evighed ser os selv hjemme, uskyldige og rene, vore slægtled beseglet med præstedømmemyndighed i kærlighed og råbende hosianna, hosianna, hosianna! I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. Se Ef 2:19.
2. »Jeg elsker Herrens tempel«, *Børnenes sangbog*, s. 99.
3. »Unge Pigers tema«, *Unge Piger Personlig fremgang: Stå som Guds vidne*, hæfte, 2009, s. 3.
4. »Familien: En proklamation til verden«, *Liahona*, okt. 2004, s. 49.
5. Se Mosi 15:2.
6. Se Alma 7:11-12.
7. L&P 88:6; se også L&P 122:5-8.
8. Es 53:5.
9. Matt 10:39.
10. Se Alma 34:14.
11. Se L&P 20:77, 79.
12. Mosi 18:9.
13. L&P 121:44.
14. »Den store visdom, kærlighed«, *Salmer og sange*, nr. 116.
15. Se L&P 45:26; 88:91.
16. L&P 1:30.
17. Rom 8:38-39.
18. Åb 21:4.

